Jugoslovensko društvo za hidraulička istraživanja (JDHI) i

Jugoslovensko društvo za hidrologiju (JDH) organizuju:

11. SAVETOVANJE HIDRAULIČARA I HIDROLOGA

16.-18. novembar 1994. Beograd, Jugoslavija

Organizatori:

Jugoslovensko društvo za hidraulička istraživanja (JDHI) Jugoslovensko društvo za hidrologiju (JDH) Gradjevinski fakultet Univerziteta u Beogradu

Organizacioni odbor:

Mr Jelisaveta Muškatirović ("J. Černi")
prof. Dr Čedo Maksimović (GF Bgd)
prof. Dr Vojislav Vukmirović (GF Bgd)
Dr Marko Ivetić (GF Bgd)
prof.Dr Svetislav Čantrak (Mašinski fakultet, Bgd)
Dr Ljubodrag Savić (Energoprojekt)
Dr Zoran Radić (GFBgd)
Tioslav Petković (Savezni HMZ)
Mr Bratislav Stišović (Energoprojekt)
Milivoje Brajković ("J. Černi")
Mr Miodrag Savić (Republički HMZ)
Vladimir Taušanović, (BVK)
Dr Ratomir Živaljević (GF Podgorica)
Mr Milan Bošković (RHMZ Crne Gore)

Redakcioni odbor:

Dr Marko Ivetić Tioslav Petković prof. Dr Vojislav Vukmirović prof. Dr Čedo Maksimović

Odgovorni i tehnički urednik:

Dr Marko Ivetić

Naslovna strana: Vincent Van Gogh - Most Angloisa u Arlesu, 1888

Štampa: Savezni hidrometeorološki zavod, Beograd

Tiraž: 200

Sadržaj

Predgovor	strana
Thurden producenia	Xi
Uvodna predavanja	
1. Savremeni problemi modeliranja u hidraulici Marko Ivetić	3
2. Regionalna statistička analiza maksimalnih kratkotrajnih kiša	13
Vojislav Vukmirović i Dragutin Pavlović	
3. Integralni pristup problemu planiranja i razvoja	22
vodoprivrednih sistema	
Bratislav Stišović	
Hidroinformatika	District
1. Automatska akvizicija hidroloških podataka	33
Hidrometeorološkog zavoda Republike Srbije	30
M. Savić, B. Milakara i B Palmar	
2. Relaciona baza podataka kao deo hidrometeorološkog	39
informacionog sistema Srbije	to Tieles as
Zoran Radić, Miodrag Savić i Bojan Palmar	
3. PC sistem za obradu podataka u Republičkom	44
hidrometeorološkom zavodu Republike Srbije	
Bojan I. Palmar i Borjanka P. Palmar	
4. Hidrološki informacioni sistem	50
Saveznog hidrometeorološkog zavoda	
Vladimir Dimić, Slobodan Djoković i Dragan Tripković	
5. Primena AutoCAD-a proširenog sa GIS funkcijama	58
u simulacionim modelima oticanja sa urbanih slivova	
Dušan Prodanović, Slobodan Djordjević i Čedo Maksimović	
6. Aerovideografska metoda za prikupljanje podataka u hidrotehnici	66
Borislava Blagojević i Čedo Maksimović	_
7. Edukacioni softver za studente i hidrotehničke stručnjake	72
Čedo Maksimović	70
8. Hidrološki geografski informacioni sistem	78
- principi i metodologija razvoja	
Zoran Radić	84
9. Hidrološki geografski informacioni sistem – pilot studija za Srbiju	01

Djula Fabijan i Georgije Hujum	070
7. Dinamička opterećenja pri oscilacijama fluida i cevovoda	272
Zimenko Stojanomić, Aleksandar Gajić i Stanista i oj	278
8. Merenje i analiza hidrodinamičkih pritisaka	218
u galerijama brodske prevodnice	
Sava Petković, Miodrag Milovanović i Radomir Kapor	285
9. Rektifikacija merne opreme za merenje protoka	200
na sistemu za regionalno vodosnabdevanje "Studenčica"	
Sotir Panovski, Igor Nedelkovski i Cano Joševski	290
10. Merenje i praćenje protoka rashladne vode za TE Bitola	230
iz hidrosistema "Streževo"	
Sotir Panovski i Vitomir Stojanovski	296
11. Primena serijskih pumpi u turbinskom režimu rada	250
u visoko pritisnim pumpnim postrojenjima u cilju smanjenja	
pogonske snage motora glavne pumpe	
Miloš Nedeljković, Zoran Protić i Miroslav Benišek	302
12. Specifičnosti hidrauličkog proračuna	302
postrojenja za prečišćavanje otpadnih voda	
Dejan Ljubisavljević i Aleksandar Djukić	200
13. Primena metode kinetičke ravnoteže pri oblikovanju	308
strujnih prostora sa najpovoljnijim strujnim karakteristikama	
Miroslav Benišek, Svetislav Cantrak,	
B. Ignjatović i Dubravka Pokrajac	
Turbulencija i transportni procesi	
the second that a second to the second second second second second second	212
1. Procesi turbulentnog prenosa pri vihornom strujanju	317
u elementima hidropostrojenja	
Svetislav Čantrak, Miroslav Benišek i Miloš Nedeljković	000
2. Proračun turbulentnog tečenja u vodotoku sa bočnim ispustom	323
Radomir Kapor, Marko Ivetić i Čedo Maksimović	
3. Odredjivanje trajektorija/strujnica za složene strujne slike	330
Dubravka Pokrajac i Ranko Lazić	
4. Proračun transporta radioaktivnog zagadjivača	336
Ljubodrag Savić	
5. Eksperimentalno ispitivanje neustaljenog tečenja	343
mešavina vode i gline	
Dejan Komatina	
6. Testiranje osetljivosti matematičkog modela za proračun	349
transporta suspendovanog nanosa na promene ključnih parametara	
Enika Gregorić i Sava Petković	0
7. Numeričko modeliranje diskontinualnih tokova	355
Dejana Djordjević	201
8. Uporedna analiza numeričkih modela linijske konvekcije	361
u otvorenim tokovima	
Dragoslav Stefanović	

Jugoslovensko društvo za hidraulička istraživanja (JDHI)

jugoslovensko društvo za hidrologiju (JDH)

11. SAVETOVANJE HIDRAULIČARA I HIDROLOGA Beograd, 16 - 18. novembar 1994.

Numeričko modeliranje diskontinualnih tokova

Dejana Đorđević, dipl. grad. inž. Građevinski fakultet, Beograd

1. Uvod

Tečenje sa slobodnom površinom u otvorenim tokovima opisuje se sistemom parcijalnih diferencijalnih jednačina (Sent Venant-ovim jednačinama) za čije je numeričko rešavanje, do sada, razvijen veliki broj računskih metoda. One se razlikuju po efikasnosti postupka i tačnosti rešenja. Jedna od metoda je i eksplicitna računska shema razdvojenih operatora MacCormack koja je prvobitno razvijena za rešavanje problema iz oblasti gasne dinamike. Ona pripada metodama etapnog rešavanja i ima tačnost drugog reda u prostoru i vremenu. Bitne karakteristike sheme MacCormack jesu njena sposobnost da reprodukuje strmo čelo talasa bez uvođenja posebnog algoritma za njegovo otkrivanje i praćenje, kao i mogućnost proračuna kada su, u različitim delovima kanala, istovremeno prisutni i blago, i naglo promenljivo tečenje. Ove osobine čine je posebno privlačnom za primenu u hidraulici otvorenih tokova.

Da bi se prikazala efikasnost izabrane računske metode, kao i mogućnost njene primene u praksi, razmatrana su dva slučaja tečenja u kojima se javlja diskontinuitet toka u vidu talasa sa strmim čelom.

2. Matematički model

Linijsko neustaljeno tečenje u otvorenim tokovima opisuje se Sent Venant-ovim jednačinama napisanim za plitke oblasti strujanja. Za prizmatičan kanal pravougaonog poprečnog preseka sa blago nagnutim dnom važe jednačina kontinuiteta i dinamička jednačina napisane u konzervativnom obliku:

$$\frac{\partial \vec{V}}{\partial t} + \frac{\partial \vec{F}(V)}{\partial x} = -\vec{T}(V, x, t) \tag{1}$$

gde je:

$$\vec{V} = \begin{bmatrix} h \\ Q \end{bmatrix} \qquad \vec{F}(V) = \begin{bmatrix} \frac{1}{b}Q \\ \frac{Q^2}{bh} + \frac{1}{b}gbh^2 \end{bmatrix} \qquad \vec{T}(V,x,t) = \begin{bmatrix} 0 \\ gbh(S_o - S_f) \end{bmatrix} \qquad (2)$$

U navedenim jednačinama x i t su nezavisno promenljive, dok su dubina h i protok Q zavisno promenljive. Gravitaciono ubrzanje je označeno sa g, širina kanala sa b. S_o je nagib dna promenljive. Gravitaciono ubrzanje je označeno sa g, širina kanala sa b. S_o je nagib dna kanala, a S_f pad linije energije usled gubitaka na trenje i uticaja fluktuacija na glavno strujanje. S_f se aproksimira Manning-ovom formulom:

$$S_f = n^2 \frac{Q|Q|}{A^2 R^{4/3}} \tag{3}$$

gde je n-Manning-ov koeficijent, A-površina poprečnog preseka, a R-hidraulički radijus.

Sistem jednačina (1), napisan u formi matrične jednačine, zajedno sa izrazom (2),
predstavlja sistem nelinearnih parcijalnih diferencijalnih jednačina hiperboličkog tipa. Pošto
su jednačine (1) napisane u konzervativnom obliku, za njihovo numeričko rešavanje mogu

su jednačine (1) napisane u konzervativnom obliku, za njihovo numeričko resavanje mogu se primeniti metode koje daju uopštena (slaba) rešenja, to jest rešenja koja pokrivaju kako oblast u kojoj su funkcije osnovnih veličina toka kontinualne i diferencijabilne, tako i oblast u kojoj se javlja njihov diskontinuitet. Korišćenje takvih metoda od velikog je značaja za u kojoj se javlja njihov diskontinuitet. Korišćenje takvih metoda od velikog je značaja za rešavanje pojedinih problema hidrotehničke prakse, kao što je na primer, talasno kretanje izazvano rušenjem brane ili podizanjem ustave, itd.

3. Numerički model

Eksplicitna računska shema MacCormack pripada klasi metoda uopštenih rešenja i grupi metoda konačnih razlika. Zasniva se na principu razdvajanja operatora po vremenu, a to podrazumeva etapno rešavanje problema. Ova shema ima dve etape:

- Etapa prediktora:

$$V_i^p = V_i - \frac{\Delta t}{\Delta x} \Re F(V_i) + \Delta t T_i$$
 (4)

- Etapa korektora:

$$V_i^c = V_i^p - \frac{\Delta t}{\Delta x} \mathscr{F} \left(V_i^p \right) + \Delta t T_i^p \tag{5}$$

- Konačno rešenje:

$$V_i' = \frac{1}{2} \left(V_i + V_i^c \right) \tag{6}$$

U prethodnim jednačinama indeksom i iznačen je redni broj računskog profila u pravcu strujanja (x-pravcu). Vektor zavisno promenljivih sa prethodnog vremenskog nivoz

označen je sa V_i , odgovarajući vektori početnog i korigovanog rešenja sa V_i^p i V_i^c respektivno, a vektor konačnog rešenja sa V_i' .

Operator prostorne diskretizacije je jednostran, što znači da predstavlja ili razliku

unazad (3), ili razliku unapred (9):

$$8F(V_i) = F(V_i) - F(V_{i-1}) \quad i \quad \mathscr{F}(V_i) = F(V_{i+1}) - F(V_i) \tag{7}$$

Pri tom treba naglasiti da se u etapi korektora uvek koristi operator suprotan onom koji je korišćen u etapi prediktora. Ovakvim etapnim rešavanjem zadatka i simetričnom izmenom operatora postiže se tačnost drugog reda u prostoru i vremenu. Redosled smenjivanja operatora 3 i 9 prikazan je u Tabeli 1.

Tabela 1: Sekvence konačnih razlika

j	Prediktor	Korektor
1	3	9
2	9	3

Kao što se vidi, sekvenca operatora se ponavlja nakon svakog drugog koraka. Upravo ovo obeležje računske metode opravdava primenu MacCormack-ove sheme u sličajevima kada su, duž razmatranog kanala, istovremeno prisutna oba režima tečenja, kada se naizmenično smenjuju, kao i u slučajevima formiranja i propagacije izolovanog talasa sa strmim čelom, jer unapred eliminiše bilo kakvu pretpostavku o smeru prostiranja uticaja koja bi, u navedenim slučajevima, dovela do grubih grešaka [1].

Stabilnost numeričke sheme definisana je Courant-Friedrichs-Lewy-evim uslovom:

$$\Delta t \le \frac{\Delta x}{(v+c)_{max}} \tag{8}$$

gde je: v=Q/A, a $c=\sqrt{(gh)}$.

Prema Lax-ovoj teoremi shema je stabilna [2].

4. Primena numeričkog modela

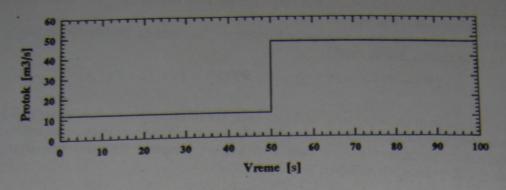
Mogućnost primene opisane računske metode biće ilustrovana na dva primera od kojih je jedan hipotetičan slučaj prstiranja strmih talasa izazvanih dvostepenim dizanjem ustave koja se nalazi na početku kanala, a drugi, simulacija jednog laboratorijskog eksperimenta.

Prostiranje dva talasa sa strmim čelom koji se pojavljuju u određenom vremenskom razmaku. U ovom primeru razmatran je slučaj u kome se, u određenom vremenskom razmaku, u kanalu javljaju dva strma talasa.

Kanal je jedinične širine (b=1 m) i dužine 400 m. Dno je horizontalno. Trenje je zanemareno. Prostorni korak je $\Delta x=20$ m, a vremenski korak je računat tako da maksimalna vrednost C, broja bude 0.8.

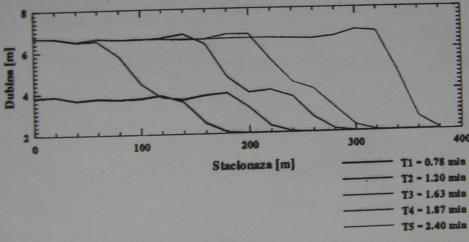
U početnom trenutku voda u kanalu miruje. Dubina vode je 2 m. Granični uslov na uzvodnom kraju zadat je hidrogramom (slika 1).

Prvi talas visine 3.7 m izazvan je naglim podizanjem ustave, odnosno trenutnim povećanjem protoka sa 0 m³/s na 11.9 m³/s na uzvodnom kraju kanala (slika 2: t₁=0.78min).

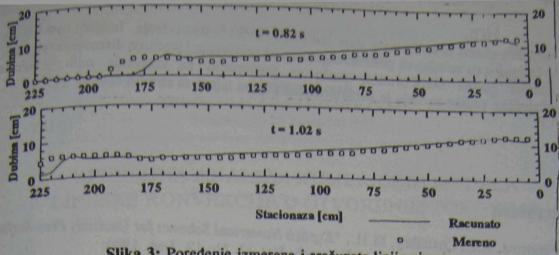
Slika 1: Uzvodni granični uslov

Protok je održavan konstantnim narednih 50 s, a zatim je, dodatnim podizanjem ustave, povećan na 47.62 m³/s. Ovo naglo povećanje protoka izazvalo je pojavu drugog talasa koji putuje znatno većom brzinom od prvog (slika 2: t₂=1.20 min, t₄=1.87 min). Sa slike 2 vidi se da posle t₃=2.4 min drugi talas sustiže prvi, nakon čega zajedno nastavljaju da se kreću nizvodno. Sa svih pet sekvenci jasno se uočava da diskontinuiteti zahvataju svega tri računska profila, što pokazuje da MacCormack-ova računska shema vrlo uspešno reprodukuje strmo čelo talasa.

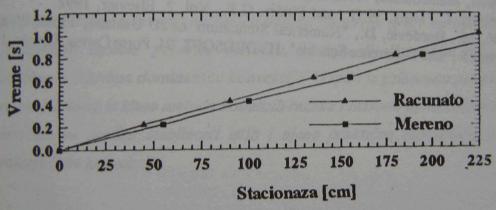
Slika 2: Linije nivoa za slučaj propagacije dva talasa sa strmim čelom zabeležene u nekoliko različitih vremenskih trenutaka

Numerička simulacija jednog laboratorijskog eksperimenta. Drugi primer se odnosi na verifikaciju opisane računske sheme pomoću jednog laboratorijskog ekperimenta [4]. Eksperiment je obavljen u labratorijskom kanalu sa staklenim zidovima i promenljivim nagibom dna, dužine 4.5 m i širine 0.15 m. Uzvodni deo kanala je pregrađen tablastom ustavom i predstavlja rezarvoar. Nizvodni deo kanala, dužine 2.25 m, korišćen je za analizu prostiranja talasa sa strmim čelom koji je izazvan naglim podizanjem ustave. Dubine su merene pomoću membranskih sondi tipa "Druck" i registrovane pomoću elektronskog sistema za prikupljanje i obradu podataka.

Slika 3: Poređenje izmerene i sračunate linije nivoa

Simuliran je eksperiment u kome je početna dubina u rezervoaru iznosila H=0.3 m, nagib dna kanala 0.1%, a Manning-ov koeficijent 0.009 m^{-1/3}s. Rezultati merenja i numeričke simulacije prikazani su na slici 3. Uzvodni granični uslov je definisan u skladu sa zakonom podizanja ustave, a nizvodni u obliku tzv. "otvorenog" graničnog uslova. Radi lakšeg poređenja sa rezultatima merenja, tokom cele simulacije korišćen je konstantan vremenski korak Δt=0.01 s. Sa ovom vrednošću Δt zabeležena je maksimalna vrednost Courant-ovog broja Cr=0.6.

Slika 4: Vremena propagacije

Kvantitativna analiza izmerenih i sračunatih dubina pokazala je da njihova razlika u proseku iznosi 10%. Uočeno je takođe, da se računski talas kreće nešto sporije od talasa u laboratorijskom kanalu (slike 3 i 4),

Analiza konzervativnosti računske sheme MacCormack pokazala je da, u ovom konkretnom slučaju, maksimalni gubitak odnosno, dobitak zapremine iznosi 0.4%. Provera konzervativnosti u prirodnim tokovima je takođe pokazala zadovoljavajuće rezultate [6].

5. Zaključci

10

(2)

(3)

dijus

om (2)

a. Posto

e mogu

ju kako

1 oblast

ičaja za

cretanie

(5)

Kvalitativna analiza rezultata numeričke simulacije za slučaj prostiranja dva talasa sa strmim čelom koji se javljaju u određenom vremenskom razmaku, i kvalitativna i kvantitativna analiza rezultata numeričke simulacije laboratorijskog eksperimenta pokazuju da računska shema MacCormack daje stabilna i fizički realna rešenja. Imajući ovo u vidu, kao i činjenicu da ne zahteva poseban algoritam za otkrivanje i praćenje diskontinuiteta toka, eksplicitna shema MacCormack može se preporučiti za rešavanje onih problema hidrotehničke prakse za koje je karakteristična pojava talasa sa strmim čelom.

Literatura

- 1. Fennema, R.J., Chaudhry, M.H., "Explicit Numerical Schemes for Unsteady Free-Surface With Shocks", Water Resources Research, Vol.22, No.13, Dec. 1986.
- 2. Garcia-Navarro, P., Saviron, J.M., "MacCormack's method for the numerical simulation of one-dimensional discontinuous unsteady open chanel flow", Journal of Hydraulic Research, Vol.30, 1992., No.1
- 3. Hajdin, G., "Mehanika fluida", Beograd 1984.
- 4. Komatina, D., "Analiza tečenja gustih mešavina u otvorenim tokovima", Magistarska teza, Beograd, 1993.
- 5. Radojković, M., Klem, N., "Primena računara u hidraulici", Beograd 1988.
- 6. Thandaveswara, B.S., Kumar, A.A., MacCormack Approach- A Case Study of Narmada River Floods, Mathematical Modelling in Water Resources, ed. by Russell, I.F., Ewing, R.E., Brebbia, C., Grey, W.G., and Pinder, G.F., Vol. 2, Elsevier, 1992.
- 7. Jovanović, M., Đorđević, D., "Numerical Simulation of 2D Unsteady Flows With The MacCormack Finite Difference Scheme", HYDROSOFT '94, Porto Carras, Greece, 1994.

LINIJ

Dragoslav S

Kod numeričk standardnih in posebno u uslo

računskih šema

osvrtom na an rešenju čiste ko

Numerical mode artificial viscosit. convective condinate methods